

אֶתְרָא, בְּגִין דְּשִׁתִּין נְשָׁמֵי חֶסֶר חַד, אִיהוּ רָזָא דְחַיִּים
 דְּלַעִילָא. עַד שִׁתִּין נְשָׁמֵי, דְּאִינוּן שִׁתִּין (ד"א ל"ג חסר חד
 נשמי) נְשָׁמֵי עֲלָאִין, וְאִילִין רָזָא דְלַחֹן, דְּתַלְיִין בְּחֹן
 תַּיִי וּמִכָּאן וּלְתַתָּא, רָזָא דְמוֹתָא הוּא.

וְעַל דָּא, דָּוִד מִלְכָּא הָוָה מְשַׁעַר שְׁעוֹרָא דְלִילְיָא,
 בְּגִין דִּיתְקַיִים בְּחַיִּים, דְּלֹא יִשְׁלוּט בֵּיה טַעֲמָא
 דְּמוֹתָא. וְכַד אֲתַפְּלִיג לִילְיָא, הָוָה דָּוִד מִתְקַיִים
 בְּאַתְרֵיהּ. בְּגִין דְּכַד אֲתַעַר פְּלַגוּ לִילְיָא וְכַתְרָא
 קַדִּישָׁא אֲתַעַר, בְּעָא דְלֹא לְאַשְׁכְּחָא לִיה לְדָוִד
 מִתְקַשֵּׁר בְּאַתֵּר אֲחֵרָא, בְּאַתֵּר דְּמוֹתָא.

בְּגִין דְּכַד אֲתַפְּלִיג לִילְיָא וּקְדוּשָׁה עֲלָאָה אֲתַעַר,
 וְכַד נֶשׂ דְּנָאִים בְּעַרְסִיהּ וְלֹא אֲתַעַר לְאַשְׁכְּחָא
 בִּיקְרָא דְמֵאֲרִיָּה. הָא אִיהוּ אֲתַקְשֵׁר בְּרָזָא דְמוֹתָא
 וּמִתְדַבֵּק בְּאַתֵּר אֲחֵרָא, וְעַל דָּא דָּוִד מִלְכָּא הָוָה

לשון הקודש

הַמֹּת, וְכַשְׁנַחֲלֵק הַלְיָהּ הָיָה דָּוִד עוֹמֵד
 בְּמִקְוֵי, מִשּׁוּם שְׂפָאֲשֵׁר מִתְעוֹרֵר חֲצוֹת
 הַלְיָהּ וְהַכְּתֵר הַקְּדוּשׁ מִתְעוֹרֵר, צְרִיךְ
 שְׁלֵא יִמְצָא אֶת דָּוִד קְשׁוֹר בְּמִקְוֵי אַחֵר,
 בְּמִקְוֵי הַמֹּת.

מִשּׁוּם שְׂפָאֲשֵׁר נַחֲלֵק הַלְיָהּ וְהַכְּתֵרָה
 הַעֲלִינָה מִתְעוֹרֵרָת, וְאָדָם שׂוֹשֵׁן בְּמִשְׁתּוֹ
 וְלֹא מִתְעוֹרֵר לְהַשְׁגִּיחַ בְּכַבוֹד רַבּוֹנוּ, הֵנָּה
 הוּא נִקְשֵׁר בְּסוּד הַמֹּת, וְנִדְבֵק לְמִקְוֵי

צַד שֶׁל רוּחַ אַחֲרֵת, מִשּׁוּם שְׂשָׁשִׁים
 נְשִׁימוֹת חֶסֶר אַחַת הוּא הַסּוּד שֶׁל
 הַחַיִּים שְׁלֹמֶעֱלָה, עַד שְׁשִׁים נְשִׁימוֹת
 שֶׁהֵם שְׁשִׁים וְחֶסֶר נְשִׁימָה אַחַת נְשִׁימוֹת
 עֲלִיוֹנוֹת, וְאֵלּוּ הַסּוּד שְׁלֵהֶן, שֶׁהַחַיִּים
 תְּלוּיִים בָּהֶם, וּמִכָּאן וּמִשָּׁה הוּא סוּד
 הַמֹּת.

וְעַל כֵּן דָּוִד הָיָה מְשַׁעַר אֶת שְׁעוֹר הַלְיָהּ
 כְּדִי שִׁיתְקַיֵּם בְּחַיִּים, שְׁלֵא יִשְׁלַט בּוֹ טַעַם

קָאִים לְאַשְׁנָתָא בִּיקְרָא דְמֵאֲרִיָּה תְדִיר. חֵי לְגַבֵּי חַי, וְלֹא נָאִים בְּשִׁינְתָּא לְטַעְמָא טַעְמָא דְמוֹתָא. וּבְגִין כְּדֵי, הָוּה מִתְנַמְנֵם כְּסוּם שְׁתִּין נִשְׁמִי, וְלֹא בְשְׁלִימוֹ.

אָתוּ רַבֵּי יְהוּדָה וְרַבֵּי יוֹסִי וְנִשְׁקוּהָ, אָמְרוּ לִיה, מַה שְּׁמֵךְ. אָמַר לְהוֹן, חִזְקִיָּה. אָמְרוּ לִיה, יְתִישָׁר חִילְךָ וְיִתְתַקַּף אוֹרֵייתְךָ. יְתִיבוּ. אָמַר רַבֵּי יְהוּדָה, הוֹאִיל וְשָׂרִית, אִימָא לָן מִחֵי רִזִּין עֲלָאִין דְקֶאֱמַרְתָּ. פְּתַח וְאָמַר, (משלי ג) ה' בְּחֶכְמָה יָסַד אֶרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה. תָּא חַיִּי, כִּד בְּרָא קֳדָשָׁא בְרִיךְ הוּא עֲלֵמָא, חָמָא דְלֹא יָכִיל לְאַתְקוּימָא, עַד דְבְרָא אוֹרֵייתָא. בְּגִין דְמִנָּה נְפָקִין כָּל נְמוּסִין עֲלָאִין וְתַתְּאִין, וּבָה קִיּוּמֵי עֲלָאִי וְתַתְּאִי. תָּדֵא הוּא דְכְּתִיב, ה' בְּחֶכְמָה יָסַד אֶרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה. דִּהָא בְּחֶכְמָה קִיּוּמֵי כָּל קִיּוּמֵי דְעֲלֵמָא, וְכִלְהוּ נְפָקֵי מִגְּוָה.

לשון הקודש

אמר לנו מעתה סודות עליונים שאמרתי. פתח ואמר, (משלי ג) ה' בחכמה יסד ארץ כוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה. בא ראה, כשברא הקדוש ברוך הוא את העולם, ראה שלא יכול לעמד, עד שברא את התורה, משום שממנה יוצאים כל הנהגות העליונים והתחתונים, ובה עומדים עליונים ותחתונים. זהו שכתוב ה' בחכמה יסד ארץ כוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה.

אחר, ועל כן דוד המלך היה עומד להשיגת בכבוד רבונו תמיד, חי אצל חי, ולא נרדם בשנה לטעם טעם המות, ומשום כך היה מתנמנם כמו סוס, ששים נשימות, ולא בשלמות.

באוי רבי יהודה ורבי יוסי ונשקוהו. אמרו לו, מה שמך? אמר להם, חזקיה. אמרו לו, יישר בך ונתחזק תורתך. ישבו. אמר רבי יהודה, הואיל והתחלף,

דְּבַר אַחַר ה' בְּחִכְמָה יִסַּד אֶרֶץ, עֲלָמָא עֲלָאָה לָא
 אֲתַבְרִי אֲלָא מִגּוֹ חֲכָמָה. וְעֲלָמָא תַתָּאָה לָא
 אֲתַבְרִי אֲלָא מִגּוֹ חֲכָמָה תַתָּאָה. וּבְלִהוּ נִפְקֵן מִגּוֹ
 חֲכָמָה עֲלָאָה וּמִגּוֹ חֲכָמָה תַתָּאָה. כּוּיֵן שָׁמַיִם
 בְּתַבּוּנָה. כּוּיֵן, מָאי כּוּיֵן. אֲלָא, כּוּיֵן כָּל יוֹמָא וְיוֹמָא
 וְלֹא פְסִיק, וְלֹא אֲתַתְּקֵן בְּזַמְנָא חֲדָא, אֲלָא בְּכָל יוֹמָא
 וְיוֹמָא אֲתַתְּקֵן לִיהָ.

וְהֵינּוּ רְזָא דְכְתִיב, (איוב טו) וְשָׁמַיִם לֹא זָכוּ בְּעֵינָיו.
 וְכִי סִלְקָא דְעֵתְךָ, דְגִרְיָעוּתָא אִיהוּ מִשָּׁמַיִם,
 אֲלָא חֲשִׁיבוּ מִשָּׁמַיִם אִיהוּ, בְּגִין חֲבִיבוּ וְרַעוּ סִגְיָא,
 דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא רָעִי בְּהוּ, וְחֲבִיבוּתֵיהוּ לְגַבִּיָּה.
 דְהָא אַף עַל גַּב דְאִיהוּ מִתְּקִין לֹון כָּל יוֹמָא וְיוֹמָא,
 לָא דְמִי בְּעֵינָיו דְאִינוּן מִתְּתַקְּנֵן בְּדַקָּא יְאוּת. בְּגִין
 דְרַחֲמֵימוּתָא דְלֵהוּן לְגַבִּיָּה, וְרַעוּתֵיהָ לְאַנְהָרָא לֹון

לשון הקודש

פוסק, ולא נתקן בזמן אחד, אלא בכל
 יום ויום מתקין אותו.

וְהֵינּוּ סוּד הַכְּתוּב (איוב טו) וְשָׁמַיִם לֹא זָכוּ
 בְּעֵינָיו. וְכִי תַעֲלֶה עַל דְעֵתְךָ שֶׁחֲסָרוֹן
 הוּא מִשָּׁמַיִם? אֲלָא חֲשִׁיבוּת הַשָּׁמַיִם הִיא
 מְשׁוּם חֲבִיבוּת וְרַעוּן רַב שֶׁהַקּוּדֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה בָהֶם וְחֲבִיבוּתָם אֲעֹלוּ,
 שֶׁהָרִי אַף עַל גַּב שֶׁהוּא מִתְּקִין אוֹתָם
 בְּכָל יוֹם וְיוֹם, אִין דּוּמָה בְּעֵינָיו שֶׁהֵם

שֶׁהָרִי בְּחִכְמָה עוֹמְדִים כָּל הַקְּיוּמִים שֶׁל
 הָעוֹלָם, וְכֻלָּם יוֹצְאִים מִתּוֹכָהּ.

דְּבַר אַחַר ה' בְּחִכְמָה יִסַּד אֶרֶץ – הָעוֹלָם
 הָעֲלִיּוֹן לֹא נִבְרָא אֲלָא מִתּוֹךְ הַחֲכָמָה,
 וְהָעוֹלָם הַתַּתְּחוֹן לֹא נִבְרָא אֲלָא מִתּוֹךְ
 הַחֲכָמָה הַתַּתְּחוֹנָה, וְכֻלָּם יוֹצְאִים מִתּוֹךְ
 הַחֲכָמָה הָעֲלִיּוֹנָה וּמִתּוֹךְ הַחֲכָמָה
 הַתַּתְּחוֹנָה. כּוּיֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה. כּוּיֵן, מַה
 זֶה כּוּיֵן? אֲלָא כּוּיֵן כָּל יוֹם וְיוֹם וְלֹא

תְּדִיר בְּלֹא פְּסִיקוּ. דְּהָא עֲלֵמָא דְּאֵתִי אַפִּיק נְהוּרִין
 זְהִירִין כֹּל יוֹמָא וְיוֹמָא תְּדִיר בְּלֹא פְּסִיקוּ, בְּגִין
 לְאַנְהָרָא לֹון תְּדִיר. וְעַל דָּא לֹא זָכוּ בְּעֵינָיו. לֹא זָכוּ
 בְּלַחֲדוּי לֹא כְּתִיב, אֶלָּא לֹא זָכוּ בְּעֵינָיו. וּבְגִין כֹּדֵי,
 כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה.

כֵּמֵן שָׁמַיִם. דָּא הוּא רִזָּא דְּאַבְהֹן, וְרִזָּא דְּאַבְהֹן
 דָּא הוּא יַעֲקֹב דְּאִיתּוּ כְּלָלָא דְּלַהוֹן. בְּגִין
 דְּיַעֲקֹב תּוֹשְׁבַתָּא דְּאַבְהֹן אִיתּוּ, וְאִיתּוּ קַיִמָא
 לְאַנְהָרָא עַל עֲלֵמָא.

וּבְגִין דְּאִיתּוּ אֶסְתֵּלַק גּוּ עֲלֵמָא דְּאֵתִי, נָפַק מִיְנֵיהּ
 עֲנַפָּא חָדָא שְׁפִירָא בְּחִיזוּ, וְכַל נְהוּרִין מִיְנֵיהּ
 נָפַקִין. וְכַל שְׁבַעָא וּמִשָּׁח רְבוּ לְאַנְהָרָא לְאַרְעָא, וּמֵאן
 אִיתּוּ. דָּא יוֹסֵף הַצַּדִּיק, דְּאִיתּוּ יְחִיב שְׁבַעָא לְכַל
 עֲלֵמָא, וְעֲלֵמָא מִיְנֵיהּ אֲתָזֵן. וּבְגִין כֹּדֵי, קַדְשָׁא בְּרִידֵי

לשון הקודש

שֶׁל הָאֲבוֹת זְהוּ יַעֲקֹב, שֶׁהוּא הַכְּלֻלֹת
 שְׁלֵהֶם, מִשּׁוּם שֶׁיַעֲקֹב הוּא הַבְּחִיר
 שְׁבַאֲבוֹת, וְהוּא עוֹמֵד לְהָאִיר עַל הָעוֹלָם.
 וּמִשּׁוּם שֶׁהוּא הַסְּתֵלַק לְתוֹךְ הָעוֹלָם
 הַבָּא, יֵצֵא מִמֶּנּוּ עֲנַף אֶחָד יִפְּחֵ לְמִרְאֵה,
 וְכַל הָאוֹרוֹת יוֹצְאִים מִמֶּנּוּ וְכַל הַשְּׁבַע
 וְשִׁמּוֹן הַמִּשְׁחָה לְהָאִיר לְאַרְצָא, וּמִי הוּא?
 זֶה יוֹסֵף הַצַּדִּיק, שֶׁהוּא נוֹתֵן שְׁבַע לְכָל

מִתְקַנִּים כְּרִאוּי, מִשּׁוּם שֶׁאֲהַבְתֶּם אֶצְלוֹ,
 וְרָצוּנוּ לְהָאִיר לָהֶם תְּמִיד כְּלֵי הַפֶּסֶק,
 שֶׁהֵרִי הָעוֹלָם הַבָּא מוֹצֵיא אוֹרוֹת זוֹהָרִים
 כֹּל יוֹם וְיוֹם תְּמִיד כְּלֵי הַפֶּסֶק, כְּדֵי
 לְהָאִיר לָהֶם תְּמִיד, וְעַל כֵּן לֹא זָכוּ בְּעֵינָיו.
 לֹא זָכוּ לְבַדּוֹ לֹא כְּתוּב, אֶלָּא לֹא זָכוּ
 בְּעֵינָיו, וּמִשּׁוּם כֹּדֵי כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה.
 מִי הַשָּׁמַיִם? זֶה הַסּוּד שֶׁל הָאֲבוֹת, וְהַסּוּד

הוא כל מה דעבד בעלמא, כללא איתו ברוא עלאה,
 וכללא בדקא חזי.

אדהכי אתא רבי אלעזר, פיון דחמא לון אמר,
 ודאי שכינתא הכא. אמר להון פמאי
 עסקיתו. אמרו ליה ^(דף 17 ע"ב) כל עובדא. אמר, ודאי
 שפיר קאמר. אבל אינון שתין נשמי, ודאי שתין
 נשמי אינון דחיון, בין לעילא בין לתתא. מפאן
 ולהלאה, איפא שתין נשמי אחרנין, דאינון פלהו
 מסטרא דמותא, ודרגא דמותא עלייהו, ואקרין
 דורמיטא, וכלהו טעמא דמותא.

ובגין כך דוד מלכא חזה איתו מתדבק באינון
 שתין נשמי דחיון, ומתמן ולהלאה לא נאים
 כלל. חדא הוא דכתיב, ^(תהלים קלב) אם אתן שנת לעיני
 לעפעפי תנומה. ועל דא שפיר קאמר, בגין דיקום

לשון הקודש

נשימות הן של חיים, בין למעלה בין
 למטה. מפאן והלאה יש ששים נשימות
 אחרות שהן כלן מצד המות, ודרגת
 המות עליהו, ונקראות תרדמה, וכלן
 מעם המות.

ומשום כך דוד המלך הוא היה נדבק
 לאותם ששים הנשימות של חיים, ומשם
 והלאה לא ישן כלל. זהו שכתוב ^{(תהלים}

העולם, והעולם נזון ממנו. ומשום כך, כל
 מה שעשה הקדוש ברוך הוא בעולם,
 הכל הוא בסוד עליון, והכל פראוי.

בינתים בא רבי אלעזר. פיון שראה
 אותם, אמר, ודאי שהשכינה באן. אמר
 להם, במה עסקתם? אמרו לו את כל
 המעשה. אמר, ודאי שיפה אמר, אבל
 אותם ששים הנשימות, ודאי שששים

דָּוֶד הָיָה בְּסֹטְרָא דְחַי וְלֹא בְּסֹטְרָא דְמוֹתָא. יִתְבוּ
בְּלָחוּ וְאַשְׁתַּדְלוּ בְּאוּרֵייתָא וְאַתְחַבְרוּ בְּחֵדָא.

פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (תהלים פח) ה' אֱלֹהֵי יִשְׁוֹעָתִי
יוֹם צָעַקְתִּי בְּלִילָה נְגַדְךָ. תָּא חַיִּי, דָּוֶד מְלָכָא
הָוָה קָם בְּפַלְגוֹת לַיְלִיא, וְאַשְׁתַּדַּל בְּאוּרֵייתָא בְּשִׁירִין
וְתוֹשְׁבַחְתָּן, לְחֵדוּה דְמְלָכָא וּמְטַרְוֵייתָא. וְדָא הָוָה חֵדוּה
דְמַהִימְנוֹתָא בְּאַרְעָא. בְּגִין דְהָאִי אִיהוּ שְׁבַחָא
דְמַהִימְנוֹתָא דְאַתְחַזִּי בְּאַרְעָא.

דְהָא לְעִילָא פְתַחִי בְּחֵדוּה שִׁירְתָא כְּמַה מְלֹאכִין
עַלְאִין, בְּכַמְה זִינִין דְקָא מְשַׁבְּחִין בְּלִילִיא בְּכָל
סְטָרִין. בְּהָא גְוֹנָא לְתַתָּא בְּאַרְעָא, מָאן דְמְשַׁבַּח לִיה
לְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא בְּאַרְעָא בְּלִילִיא, רְעִי בֵיה (בְּעִי)
קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא. וְכָל אֵינִין מְלֹאכִין קְדִישִׁין דְקָא
מְשַׁבְּחִין לִיה לְקְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, בְּלָחוּ צִייתִין לְהַתְּוֹא

לשון הקודש

שְׁמַחַת הָאֲמוּנָה בְּאַרְצָא, מְשׁוּם שְׁזָהוּ
הַשְׁבַּח שֶׁל הָאֲמוּנָה שֶׁנִּרְאָה בְּאַרְצָא.
שְׁחַרְרֵי לְמַעְלָה פּוֹתְחִים בְּשְׁמַחַת שִׁירָה,
כְּמַה מְלֹאכִים עֲלוּיִנִים בְּכַמְה מִינִים
שְׁמֻשְׁבְּחִים בְּלִילָה בְּכָל הַצְּדִידִים. כְּמוֹ כֵּן
לְמַטָּה בְּאַרְצָא, מִי שְׁמֻשְׁבַּח אֶת הַקְּדוּשׁ
בְּרִידָּהּ הוּא בְּאַרְצָא בְּלִילָה, כּוֹ חֲפִיז הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְכָל אוֹתָם הַמְּלֹאכִים
הַקְּדוּשִׁים שְׁמֻשְׁבְּחִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ

אם אמת שנת לעיני לעפעפי תנומה.
ועל כן יפה אמר, בדי שיקום דוד חי,
בצד של החי, ולא בצד המות. כלם
ישבו והשתדלו בתורה והתחברו יחד.
פתח רבי אלעזר ואמר, (שם פח) ה' אלהי
ישועתי יום צעקתי בלילה נגדך. בא
ראה, דוד המלך היה קם בחצות הלילה
ומשתדל בתורה בשירים ותשבחות
לשמחת המלך והגבירה, וזו היתה

דָּקָא מְשַׁבַּח לִיה בְּלִילְיָא בְּאַרְעָא. דִּהֲאִי תּוֹשְׁבַתְתָּא
 אִיהוּ בְּשְׁלִימוֹ, לְסַלְקָא יְקָרִי דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
 מִתְתָּא, וּלְזַמְרָא בְּחֵדוּה דִּיתְחוּדָא.

תָּא חַזִּי, דְּוֹד מְלָכָא כְּתַב, ה' אֱלֹהֵי יִשׁוּעָתִי וְגו', ה'
 אֱלֹהֵי יִשׁוּעָתִי, אִימְתִי אִיהוּ יִשׁוּעָתִי. בְּהֵתוּא
 יוֹמָא דְאַקְדָּמִית תּוֹשְׁבַתְתָּא בְּלִילְיָא לְגַבְדָּ, כְּדִין אִיהוּ
 יִשׁוּעָתִי בִּימְמָא.

וְתָא חַזִּי, דִּהֲא בְּלִילְיָא, מָאן דְּמִשְׁבַּח לְמַאֲרִיָּה
 בְּתוֹשְׁבַתְתָּא דְאַוְרִייתָא, כְּדִין אַתְקַף בְּתַקִּיפוֹ
 בִּימְמָא בְּסַטְרָא דִּימִינָא. דִּהֲא חוּטָא חַד נְפָקָא
 מִסַּטְרָא דִּימִינָא, וּכְדִין אַתְמַשְׁדַּךְ עָלֶיהָ וְאַתְתַּקַּף בֵּיה.
 וְעַל דָּא אָמַר, ה' אֱלֹהֵי יִשׁוּעָתִי יוֹם צָעַקְתִּי וְגו'.

וּבְגִין כֶּךָ אָמַר, (תהלים קטו) לֹא הַמַּתִּים יִהְלְלוּ יְהוָה. לֹא
 הַמַּתִּים, בְּגִין דְּאַצְטְרִיךְ לְשַׁבְחָא חַי לְחַי. וּמִת

לשון הקודש

בְּלִילְיָה אַצְלָךְ, אִז הוּא יִשׁוּעָתִי בַּיּוֹם.
 וּבֵא רְאֵה, שְׁחֲרֵי בְּלִילְיָה, מִי שְׁמַשְׁבַּח
 אַת רְבוּנוּ בְּשַׁבַּח שְׁל הַתּוֹרָה, אִז מִתְחַזַּק
 בְּחַזֵּק בַּיּוֹם בְּצַד הַיְמִינִי, שְׁהִנֵּה חוּטָא אַחַד
 יוֹצֵא מִצַּד הַיְמִינִי, וְאִז נִמְשָׁךְ עָלָיו
 וּמִתְגַּבֵּר בּוֹ, וְעַל כֵּן אָמַר ה' אֱלֹהֵי
 יִשׁוּעָתִי יוֹם צָעַקְתִּי וְגו'.
 וּמִשׁוּם כֶּךָ אָמַר לֹא הַמַּתִּים יִהְלְלוּ יְהוָה.

הוּא, כָּלֵם מִקְשִׁיבִים לְאוֹתוֹ שְׁמַשְׁבַּח
 אוֹתוֹ בְּלִילְיָה בְּאַרְצֵי, שְׁהַשְׁבַּח הַזֶּה הוּא
 בְּשְׁלֵמוֹת, לְהַעֲלוֹת אֶת כְּבוֹד הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מְלַמְטָה וּלְזַמֵּר בְּשִׁמְחָה שְׁל
 הַיְחוד.

בֵּא רְאֵה, דְּוֹד הַמְּלָךְ כְּתַב, ה' אֱלֹהֵי
 יִשׁוּעָתִי וְגו'. ה' אֱלֹהֵי יִשׁוּעָתִי, מְתִי הוּא
 יִשׁוּעָתִי? בְּאוֹתוֹ יוֹם שְׁהַקְדָּמִית שְׁבַח